

Завітайте на ярмарок!

10 лютого, у суботу, з 8.00 на Торговій площа відбудеться святочний Білоцерківський ярмарок «М'ясна субота», де будуть представлені в широкому асортименті ковбасні та м'ясні вироби, інша традиційна українська продукція від місцевих виробників і підприємств Білоцерківського району.

Для всіх присутніх буде організовано концерт народної творчості та веселу вікторину зі смачними подарунками.

Виконавчий комітет міської ради

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 11-12 (13608–13609), 9 лютого 2018 р. Роздрібна ціна 2 грн. 25 коп.

Задля безпеки рідного міста

Біла Церква стала 35-им містом в Україні й першим у столичному регіоні, на вулицях якого нестимуть службу працівники патрульної поліції (ПП). Й аби запросити білоцерківську молодь на службу до лав нової правоохоронної структури, до міста над Россю завітали начальник Національної поліції України Сергій Князєв та голова Київської облдержадміністрації Олександр Горган.

Головний полісмен країни, звертаючись до присутніх на площі біля меморіалу Героям Небесної сотні, зазначив, що йому приємно завітати до свого рідного міста, в якому він, до слова, в 92 році і став правоохоронцем. С. Князєв зауважив, що ПП в Білій Церкві налічуємо 190 осіб. Аби стати одним із них, необхідно подати заявку й, у разі відбору, пройти 4-місячний курс підготовки. Наголосив начальник НПУ і на тому, що Біла Церква, без сумніву, гідна того, аби безпеку її громади гарантував такий загін сучасного європейського зразка, як патрульна поліція.

Голова КОДА О. Горган закликав білоцерківську молодь, тих, хто хоче бути корисним людям, кому нині соромно залишатися цивільним, й особливо учасників АТО, вливатися в ряди патрульної поліції, аби забезпечити те, на що в нашому суспільстві є найбільший запит – безпечне життя.

Перед присутніми виступив також начальник департаменту патрульної поліції Національної поліції України Євген Жуков, котрий розповів про безпосередні переваги служби в ПП. Наприклад, кандидати без вищої освіти матимуть змогу в подальшому безкоштовно навчатися в одному з вишів МВС. Крім того, в майбутньому служба в ПП стане обов'язковою умовою подальшого службового просування в лавах Нацполіції, тобто передбачає реальній кар'єрний ріст. Правоохоронець також запросив на службу учасників АТО, зокрема тих ветеранів, котрі мають поранення (навіть втрачені кінцівки). Такі люди отримають реальну змогу працювати в апараті патрульної поліції.

Міський голова Геннадій Дикий зазначив, що ця подія є визначною для Білоцерківщини, щиро подякував поважним гостям за увагу до Білої Церкви й висловив надію, що тепер наше місто буде не тільки найбільшим в області, а й найбезпечнішим.

Для участі у конкурсі необхідно заповнити заявку на сайті патрульної поліції patrol.police.gov.ua або подати документи особисто за адресою: м. Біла Церква, вулиця Привокзальна, 3. Зауважимо, що департамент патрульної поліції приймає анкети від усіх охочих за умови відповідності певним критеріям: українське громадянство, вік 20-35 років, наявність повної загальної середньої освіти, водійське посвідчення категорії "В", відсутність судимості. Окрім уже згаданих плюсів, служба передбачає зарплатню від 9 тис. грн, повний соцпакет, забезпечення уніформою, спецзасобами та службовим автомобілем тощо.

Богдан Храбуст

► 100-річчя подвигу

– Як командувач українського корпусу виходжу на розстріл першим! – звернувся генерал ЯКІВ ГАНДЗЮК до своїх друзів. – Благати про пощаду в цих мерзотників принизливо для нас...

26 січня (8 лютого) 1918 року після п'ятиденного гарматного обстрілу червоні війська Муравйова увійшли до Києва. Столицю Української Народної Республіки більшовики буквально потопили у крові тисячгородян, було вбито Київського митрополита Володимира. В ніч на 9 лютого урядовці УНР утекли з Києва до Житомира, кинувши армію напризволяще.

Оборонці ж УНР того не знали. Цієї ж нічі крізь хурделицю з Білої Церкви до столиці мчало авто командувача 1-го Українського корпусу Якова Гандзюка, щоб отрими-

ти вказівки від керівництва Центральної Ради й узяти участь в обороні Києва. Крім комкорпусу, в салоні були начальник штабу генерал Яків Сафонов і керівник оперативного відділу полковник Олександр Гаєвський. За шість кілометрів від Києва генеральське авто стало здобиччю кулеметної застави більшовиків.

9 лютого 1918 року полонених привезли до резиденції Михайла Муравйова. Ко-лишній царський підполковник запропонував генералам і полковнику перейти на бік більшовиків, але всі відмови-

лись. Розлючений стійкістю українських командирів, Муравйов наказав їх розстріляти. Матроси забрали в генералів особисті речі й доставили до будівлі колишнього Олексіївського інженерного училища (нині військовий ліцей імені І. Богуна) на Печерську – одного з численних місць більшовицьких розстрілів. Муравйовці повели полонених на схил поблизу стін училища й наказали стати до них спиною. Це обурило генерала Гандзюка: „Що? Совість не дозволяє вам дивитися нам у вічі?!”

Звісно, нас привчили називати загарбницькою війну

► Iz sesiinoї zali

Надали підтримку, поділили кошти

Пленарне засідання позачергової, 46-ї, сесії Білоцерківської міської ради традиційно розпочалося з депутатських звернень.

◆ Так, А. Король адресував його міському голові, а стосувалося воно придбання нового стоматологічного устаткування для КЗ БМР «Дитяча стоматологічна поліклініка», що буде облаштова-

ли додатково 30,4 млн грн. Основне перевиконання за-безпечили такі складові бюджетної частини, як податок та збір на доходи фізичних осіб – понад 16 млн грн, акцизний податок – 3,8 млн грн,

єдиний податок – 6,2 млн грн. Від розміщення коштів на депозитних рахунках місто забороло 11 млн грн.

◆ Фактичне виконання видаткової частини бюджету міста за підсумками 2017 р. склало 1 629 242 681 грн, або 96,7%. У структурі видатків найбільшу питому вагу складають кошти на утримання установ соціально-культурної сфери міста – 826 548 008 грн.

◆ Досить детально депутати розглянули питання про внесення змін та доповнень до бюджету Білої Церкви на 2018 рік. Так, додатково були виділені кошти управлінням освіти і науки, соціального захисту населення, архітектури та містобудування, департаменту ЖКГ та ін.

◆ Також депутати підтримали рішення «Про надання поворотної фінансової допомоги окремим комунальним підприємствам Білоцерківської міської ради». Відповідно до нього, кошти на поворотній основі отримали ЖЕК №1 (1 858 500 грн), ЖЕК №6 (1 175 500 грн) та ЖЕК №7 (1 966 000 грн). Зазначимо: таке рішення спричинено не тим, що житлово-експлуатаційні контори вже третій місяць не отримують від держави компенсацій за субсидії та пільги, через те самі за-боргували надавачам послуг. Отримані суми дозволяють конторам з ними розрахуватися.

◆ Ухвалили депутати й інші питання. Серед них – рішення «Про звернення до міністра оборони України Полторака С.Т.», котре стосується придбання квартир для військовослужбовців Білоцерківського гарнізону в нашому місті та розблокування питання щодо використання земельної ділянки (військове містечко №2 по вул. Шолом-Алейхема, 2-14) для будівництва житла для військовослужбовців. Також було затверджено звернення до Прем'єр-міністра України щодо вирішення проблем з відшкодуванням білоцерківським ОСББ пільг та субсидій.

3 офіційних джерел

Не зрадив совість і Україну

– Як командувач українського корпусу виходжу на розстріл першим! – звернувся генерал ЯКІВ ГАНДЗЮК до своїх друзів. – Благати про пощаду в цих мерзотників принизливо для нас...

26 січня (8 лютого) 1918 року після п'ятиденного гарматного обстрілу червоні війська Муравйова увійшли до Києва. Столицю Української Народної Республіки більшовики буквально потопили у крові тисячгородян, було вбито Київського митрополита Володимира. В ніч на 9 лютого урядовці УНР утекли з Києва до Житомира, кинувши армію напризволяще.

Оборонці ж УНР того не знали. Цієї ж нічі крізь хурделицю з Білої Церкви до столиці мчало авто командувача 1-го Українського корпусу Якова Гандзюка, щоб отрими-

ти вказівки від керівництва Центральної Ради й узяти участь в обороні Києва. Крім комкорпусу, в салоні були начальник штабу генерал Яків Сафонов і керівник оперативного відділу полковник Олександр Гаєвський. За шість кілометрів від Києва генеральське авто стало здобиччю більшовиків.

9 лютого 1918 року полонених привезли до резиденції Михайла Муравйова. Ко-лишній царський підполковник запропонував генералам і полковнику перейти на бік більшовиків, але всі відмови-

лись. Розлючений стійкістю українських командирів, Муравйов наказав їх розстріляти. Матроси забрали в генералів особисті речі й доставили до будівлі колишнього Олексіївського інженерного училища (нині військовий ліцей імені І. Богуна) на Печерську – одного з численних місць більшовицьких розстрілів. Муравйовці повели полонених на схил поблизу стін училища й наказали стати до них спиною. Це обурило генерала Гандзюка: „Що? Совість не дозволяє вам дивитися нам у вічі?!”

Звісно, нас привчили називати загарбницькою війну

Яків Гандзюк помер не відразу: двометрового велетня матросня добивала по-звірячому, на його тілі нарахували дванадцять багнетних поранень. Влітку 1918-го в одній із братських могил впізнали тіло генерала Я. Гандзюка (крім зросту понад 2 метри, він мав унікальну бороду). Його поховали на схилі Дніпра у Видубицькому монастирі. На дубовому хресті викарбували фразу про генерала, по-звірячому вбитому більшовиками.

Підготував

Микола Отиченко

Питання національної безпеки

Саме такого статусу на рівні держави набуло питання вакцинації населення. Адже ті десять хвороб, від яких в нашій країні роблять щеплення, є смертельно небезпечними, і саме завдяки систематичному застосуванню ліків дитяча смертність від цих недугів уже давно звелася до нуля або майже до нуля, без кількох сотих відсотка.

■ Та попри це, ставлення до щеплень серед українців неоднозначне. Бо ж, на превеликий жаль, наше суспільство стільки років було об'єктом інформаційних мініпуляцій, брехні, свавіля й обкрадання, що та броня скепсису й тотальної недовіри, которую воно наростило у відповідь, заважає усталенню єдиної думки серед людей. Ну і, звичайно ж, вагому роль у цій ситуації відіграє елементарний брак знань.

■ Тож нещодавно в місті за участі батьків, лікарів та медсестер першої медичної допомоги відбулося засідання «круглого столу» на тему: «Як поліпшити довіру населення до щеплень? Погляд педіатра на проблему імунопрофілактики». Захід був організований міською радою спільно з Агенцією стратегічного розвитку Білої Церкви, громадськими організаціями та медичною спільнотою міста. Під час цього доктор медичних наук, професор, завідувачка кафедри поліклінічної педіатрії Харківської медичної академії післядипломної освіти, декан факультету сімейної медицини, лікар-педіатр вищої категорії з 36-річним стажем роботи Ольга Цодікова виступила перед присутніми з презентацією та спробувала відповісти на основні запитання, котрі вхилюють батьків.

■ Медик детально зупинилася на кожній з тих жахливих хвороб (краснуху, правець, гемофільна інфекція, дифтерія, гепатит В, поліоміеліт, віспа, кір, кашлюк), котрі ще в минулому столітті забирали життя або ж калічили людину до кінця її днів. Розповіла й про законодавчу базу нинішньої політики вакцинації в Україні та досвід інших країн у цій сфері, зокрема й про те, наскільки жорсткі покарання існують за кордоном у разі нездійснення щеплень (США – заборона на ходити до дитсадка та школи, Австралія – позбавлення соціальних пільг, Італія

– штраф у 7,5 тис. євро тощо).

■ Також педіатр розказала про деякі міфи, котрі, побутуючи в батьківській свідомості, підштовхують до відмови від щеплень. Так, наприклад, існує думка, що високий рівень дотримання гігієни дозволить уникнути захворювань. Лікарка ж запевнила, що це, як і вигодовування материнським молоком, не дає

жодного захисту перед згаданими вірусами.

■ Наступний міф твердить, що вакцинація супроводжується серйозними побічними ефектами, тож краще, раптом що, перехворіти. Але тоді постає питання: не вже краще ризикувати життям власної дитини, ніж просто перетерпіти якесь підвищення температури (що, до речі, є ознакою позитивної реакції на вакцину)? Навіть якщо це буде щось серйозніше, ніж 38 на градуснику, відповідь очевидна.

■ Третій міф є досить розповсюдженим і стверджує, що вакцинація перенаштує природну імунну систему дитини. Справа в тому, що кількість антигенів кожної хвороби, котрі потрапляють до організму з конкретним щепленням, нині в десятки разів менша, ніж у тій вакцині, котру вводили ще двадцять років тому. Посприяли цьому розвиток науки й покращення якості ліків, тим самим суттєво зменшивши стрес для імунної системи, не пожертвувавши при цьому ефективністю.

через кілька років у цих державах відбувся сплеск аутичних захворювань серед дітей.

Згодом провели розслідування, котре спростувало зміст згаданої статті, а до її автора були застосовані жорсткі санкції.

■ Також лікар закликала медиків обов'язково розповідати батькам про можливі наслідки щеплення (та ж температура) та як у цьому разі діяти. Матусь і татусь же по-прокалі завжди бути відвертими з лікарем і повідомляти про всі зміни стану здоров'я дитини, адже не в будь-якому випадку можна проводити вакцинацію.

■ На завершення Ольга Цодікова розповіла про «Школу імунізації», котра діє в Харкові. В межах цього проекту абсолютно всі бажаючі можуть відвідати просвітницькі лекції (яким, по суті, був і цей «круглий стіл»), котрі відбуваються на постійній основі й сприяють підвищенню обізнаності населення в питанні вакцинації. До слова, є шанс, що подібна ініціатива запрацює і в нашому місті.

Богдан Храбуст

Резонанс

Подія, яку чекають з нетерпінням

Робота Білоцерківського міського територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг) ось уже 30 років є унікальним прикладом того, як люди можуть стати командою та рости і розвиватися, спільними зусиллями досягаючи успіхів, долячи труднощі.

Територіальний центр став другою домівкою для своїх клієнтів, де кожен з нас, ветеранів війни та праці, інвалідів, почесних громадян, які входять до Золотого фонду міста, віддав своє життя та силы для розбудови країни та рідної Білої Церкви. Тут ми відчуваємо постійну увагу та турботу, забуваємо про проблеми та негаразди, почуваємося молодими душою. Саме тут від нас ніколи не відвертаються та всіма силами намагаються допомогти.

Працівники центру постійно вивчають потреби територіальної громади у наданні якісних соціальних послуг і впроваджують інноваційні методи роботи. Так, особливою популярністю серед клієнтів центру користуються заняття зі скандінавською ходьбою, ЛФК, факультети „Університету третього віку“.

Завдяки небайдужості та постійній увазі міського голови й депутатів до проблем громадян похилого віку, інвалідів, малозахищених верств населення було ухвалене рішення Білоцерківської міської ради про передачу територіальному центру приміщення колишньої місцевої кухні по вул. Шевченка, 69.

Відкриття нового сучасного приміщення, на яке ми чекаємо з нетерпінням, дасть можливість розширити спектр надання соціальних послуг: запрацюють „Духовна скарбниця“, клуби за інтересами „Господарочка“, „Майстер-шef“, „Краснавство“, „Етно-лялька“, „Танцювальна мозаїка“, стануть можливими забезпечення кисневими коктейлями, проведення настільних ігор, діяльність кімнати охолодження та обігріву, аро-

мо-та музикотерапії, заняття з йоги, тенісу, пілатесу, робота тренажерної залі, організація спортивних змагань, майстер-класів, флем-мобів, виставок та інших.

Ми звернулись до адміністрації центру з проханням надати інформацію про клієнтів, яких він обслуговує, й отримали такі дані: за станом на 1 січня 2018 року в Білоцерківському міському територіальному центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг) перебувають на обліку 2272 осіб. Із них: осіб з інвалідністю – 380, учасників ВВВ – 154, учасників боївих дій – 23, сім'ї загиблих – 79, онкохворих – 55, ветеранів праці – 1276, дітей війни – 668, I кат. ЧАЕС – 51, II кат. ЧАЕС – 35.

На цьому фоні нас несподівано і неприємно вразила неперевірена, необґрунтована інформація, що з'явилася на місцевому телеканалі, яка містила пропозицію облаштувати в приміщенні колишньої місцевої кухні амбулаторію для дорослих. Медична реформа не передбачає термінів „амбулаторія для дорослих“ та „амбулаторія для дітей“. Тепер йдеється про сімейного лікаря – висококваліфікованого фахівця, який має забезпечити лікування людини від народження та протягом усього її життя. Правильна організація роботи цих лікарів дозволяє розмежувати прийом пацієнтів різних вікових категорій.

Зважаючи на кількість осіб, які є клієнтами Білоцерківського міського територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг), площу та вигідне з точки зору транспортного сполучення розташування приміщення по вул. Шевченка, 69, вважаємо єдино правильним ухвалене рішення про передачу цієї будівлі для потреб територіального центру.

З повагою – клієнти центру, всього 24 підписи

■ Існує також думка, що деякі щеплення призводять до розвитку аутизму. О. Цодікова розповіла про конкретне історичне підґрунтя такого хибного ставлення: відреагувавши на статтю лікаря в одному з авторитетних міжнародних медичних видань, де й була нібито доведена ця гіпотеза, ряд країн Європи припинили використання деяких вакцин. В результаті

Актуально

Медична реформа розпочинається в 2018 році

Як обрати сімейного лікаря? За що повинен буде платити пацієнт? Що входить до обов'язків лікаря первинної ланки? Започаткована в державі реформа медичної галузі спричинила багато запитань. Відомо, що відтепер кожен українець може вибрати терапевта, педіатра або сімейного лікаря в будь-якому медичному закладі, а гроші за медичне обслуговування заплатити держава. Поки припиня кампанія (процес вибору лікаря й укладення договорів) триває в пілотному режимі. Про те, як обрати сімейного лікаря, читайте далі у статті.

КРОК ПЕРШИЙ – ВІЗНАЧИТЬСЯ З ЛІКАРЕМ

Найпростіший варіант – ви знаєте хорошого лікаря, обслуговувалися у нього і залишилися задоволені результатами. Якщо ж такого ви поки що не знайшли, поцікавтеся у родичів, сусідів, друзів, колег – можливо, у них був позитивний досвід в амбулаторії сімейної медицини або поліклініці, яка підходить вам географічно.

Ви також можете звернутись до місцевого управління охорони здоров'я чи до будь-якого медичного закладу і через реєстратуру познайомитися з лікарями. Деякі медичні заклади вже мають сайти з такою інформацією.

Пам'ятайте, що зараз ви не мусите звертатись до лікаря «строго за пропискою» – можете обрати лікаря, який працює біля вашого дому, роботи тощо.

КРОК ДРУГИЙ – ПІДПИШІТЬ ДЕКЛАРАЦІЮ

Заклади першої медичної допомоги, в яких працюють сімейні лікарі, підписують контракт із Національною службою здоров'я, а пацієнти – декларацію з тими лікарями, яких самі собі обрали.

Декларація підписується безстроково, тобто вам не потрібно буде перепідписувати її щороку. З іншого боку, якщо ви вирішите підписати угоду з іншим лікарем, ви зможете зробити це у будь-який час.

Документи, які знадобляться для підписання угоди з лікарем, – ваш паспорт та ідентифікаційний номер. Якщо ж ви підписуєте декларацію з педіатром (чи сімейним лікарем, котрий буде обслуговувати вашу дитину), то також знадобиться свідоцтво про народження дитини та документи (паспорт і код) обох батьків або опікунів.

Основний спосіб заповнення декларації – електронний: лікар внесе ваші дані в систему. Важливо, що декларація з'явиться в системі після підвойної авторизації: лікар попросить назвати код, який надійде вам СМС-повідомленням. Якщо ж у вас немає мобільного телефону, медик сфотографує чи відсканує ваші документи, щоб долучити їх до декларації.

Потім лікар роздрукує декларацію, яку ви підпишете у двох примірниках (один із них залишається у вас), – і з цього моменту ви можете звертатись до лікаря у будь-який час.

На випадок відпустки або хвороби у вашого лікаря має бути заміна – інший лікар першої ланки або черговий заклад першої медичної допомоги. Якщо вам знадобиться допомога, а ви перебуваєте в іншому місті,

звертайтесь до найближчого закладу першої медичної допомоги.

Один лікар може обслуговувати максимум 2 тисячі пацієнтів. Таку кількість рекомендує МОЗ. Можуть бути і виняткові ситуації, наприклад, коли лікар працює в селі, де проживає більше 2 тисяч людей. Тож, якщо ви впевнені, що знайшли хорошого лікаря, не гайте часу, адже у нього може просто не залишитись місця для нових пацієнтів.

КРОК ТРЕТИЙ – ЗВЕРТАЙТЕСЬ ПРИ ПЕРШІЙ НЕОБХІДНОСТІ

Ви зможете звертатись до вашого лікаря з будь-якими питаннями, пов'язаними зі здоров'ям. Як показує світовий досвід, більшість проблем можуть бути вирішенні на рівні першої ланки, особливо у разі вчасного звернення. Крім безпосереднього обстеження і лікування, лікар першої ланки, в разі необхідності, буде також видавати направлення до вузькопрофільних спеціалістів, виписувати рецепти на ліки, в т. ч. такі, що підпадають під програму «Доступні ліки» (безкоштовні ліки в аптекі, за які платить держава), та будь-які медичні довідки, наприклад, до басейну тощо.

Тож із цих міркувань краще обирати лікаря, який практикує поруч з вами, – це скоро тут витрати часу на дорогу.

КРОК ЧЕТВЕРТИЙ – НЕ ДАВАЙТЕ ХАБАРІВ

У 2018 році заклад, де працює сімейний лікар, почне отримувати пря

Рада ветеранів-учителів вітає з ювілеями своїх колег,
які народились у лютому:
Г.О. Дячинська, Г.М. Зданевич, В.В. Ігнатюк, Г.П. Клюєнкова,
В.О. Котенко, Л.М. Кондратьєва, Н.Д. Рябчук, З.О. Турлюк, В.В. Чистяков.
Нехай душа ніколи не старіє,
На білій скатертині будуть хліб і сіль.
Своїм теплом хай сонечко зігріє,
І щирі привітання линуть звідусль!

З повагою – Г.І. Гашинська, голова організації

Обережно – шахрайство!

29 січня до Узинського відділення Білоцерківського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Київської області подзвонили місцеві пенсіонери й розказали, що їм телефонують невідомі особи і, представляючись працівниками Пенсійного фонду, повідомляють про початок обміну грошей та просять надати особисту інформацію щодо місця, дати отримання пенсії та сум, які пенсіонери бажають обміняти.

Шахраї розповідають своїм жертвам про нібито грошову реформу й термінову необхідність замінити старі купюри на нові.

Пенсійний фонд закликає бути обачними та не довіряти незнайомцям, хай що вони не пропонують. А також просить громадян не бути байдужими до своїх сусідів – літніх, беззахисних людей, які найчастіше стають жертвами шахраїв.

У разі будь-яких сумнівів щодо незнайомців негайно повідомте про це дільничного офіцера поліції або за телефоном «102». Пам'ятайте! Відвідування пенсіонерів за домашніми адресами працівниками Пенсійного фонду відбувається тільки за умови попередньої заяви самого пенсіонера або обов'язково за участі представників місцевої влади чи дільничного офіцера поліції!

Консультує міністр юстиції України

Павле Дмитровичу, я багато років займався власним невеликим бізнесом і був оформлений як ФОП. Зразом мені запропонували роботу з нормальною зарплатою. Тому треба якомога швидше ліквідувати свій ФОП. Скажіть, як це зробити? Куди звертатися, що потрібно?

Семен Дехтяренко

КУДИ ЗВЕРНУТИСЯ ДЛЯ ПРИПИНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ФОП?

Реєстрацію припинення підприємницької діяльності ФОП уповноважені здійснювати:

- виконавчі органи місцевих рад, а також міські, районні державні адміністрації (в разі ухвалення відповідною радою рішення про наділення такими повноваженнями);
- нотаріуси;
- акредитовані суб'єкти.

Реєстрацію припинення підприємницької діяльності для осіб, які переселилися з території проведення антитерористичної операції в період її проведення, здійснює державний реєстратор за адресою його тимчасового проживання.

Припинення підприємницької діяльності внутрішньо переміщеної особи здійснюється за її заявою та спроцесується процедурою за місцем проживання на підставі довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи.

ЯКІ ПІДСТАВИ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ?

Державна реєстрація та інші реєстраційні дії проводяться на підставі:

- документів, які подаються заявником для державної реєстрації;
- судових рішень, які набрали законної сили та тягнуть за собою зміну відомостей в Единому державному реєстрі;
- рішень, прийнятих за результатами оскарження в адміністративному порядку.

ЯКА ФОРМА ПОДАННЯ ДОКУМЕНТІВ ДЛЯ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ?

1. Паперова форма: документи подаються особисто заявником або поштовим відправленням (бажано цінним листом з описом вкладення та повідомленням про вручення).

2. Електронна форма: документи подаються заявником через портал електронних сервісів.

Для того, щоб подати заяву, необхідно зареєструватися на сайті за посиланням [online.minjust.gov.ua/registration-fiz](http://online.minjust.gov.ua/) та виконати вказані на сайті дії.

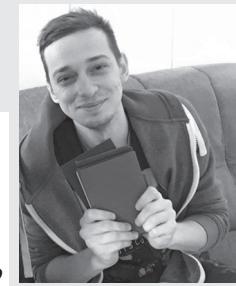
Афіша

Київського академічного обласного музично-драматичного театру ім. П.К. Саксаганського

9 (п'ятниця), 19.00 – В. Распутін, „Останній строк” (драма)
10 (субота), 12.00, для дітей, прем'єра – А. Богачова, „Іжачок без колючок” (казка)
10 (субота), 15.00, мала сцена – Неда Неждана, „Той, що відчиняє двері” (трагікомедія)
10 (субота), 18.00 – А. Цагарелі, „Ханума” (комедія-притча з грузинським колоритом)
11 (неділя), 12.00, для дітей – Т. Бугаєвська, „Сюрприз для Пеппі” (казка)
11 (неділя), 15.00, мала сцена – Н. Птушкіна, „Ненормальна” (лірична драма)
11 (неділя), 18.00, прем'єра – Р. Куні, № 13” (комедія)
13 (вівторок), 19.00 – шоу-програма до Дня закоханих
14 (середа), 19.00 – шоу-програма до Дня закоханих
15 (четвер), 19.00 – А. Касона, „Дерева помирають стоячи” (мелодрама)

Телефони для довідок: (0456) 34-25-12, 39-01-65.

Дорогі білоцерківці, потрібна ваша допомога!

Цей хлопець на фото – Толя Григоренко, наш земляк. Ще недавно він жив – як усі: працював, мріяв, любив, радів... Тепер він бореться: лікарі діагностували в нього рак крові.

Друзі, нас багато, а хвороба, навіть така жорстока, – одна. Не вже ми дозволимо, аби вона перемогла? Толя каже, що мріє жити. Допоможімо йому здійснити цю мрію!

Реквізити для перерахування коштів на лікування (всого потрібно пройти 6 курсів хіміотерапії):

- ПриватБанк (гривні) – 5168 7573 4931 9139 Григоренко А.О.
- ПриватБанк (в доларах) – 5168 7573 4931 9121 Григоренко А.О.
- Приватбанк (евро) – 5168 7573 4991 3378 Григоренко А.О.

Посівний календар-2018

Кожен, хто хоч раз займається вирощуванням сільськогосподарських культур або рослин, міг помітити, що одні й ті ж дії, повторювані роками, дають різний результат по частині врожаю. Щоб ваші насадження завжди радували відмінним зростанням, а головне – давали смачні та корисні плоди, рекомендуємо звернути увагу на посівний календар.

Сприятливі дні для садіння, сівби і пересаджування культур

молодий місяць; повний місяць;

Фази місяця	Лютий	Березень	Квітень	Травень	Червень	Липень	Серпень	Вересень	Жовтень*	Листопад*
Баклажани	18, 21, 25	21, 25, 26	18, 21, 27, 28, 29, 30	18, 24, 26, 27	14, 21, 22	19, 20, 21, 23, 26	14, 16, 17, 20, 22, 23	13, 14, 16, 17, 23, 24	12, 13, 15, 16, 20, 21	-
Гарбуз	-	19-23	4-6, 8-11	6-9, 19-25	5-8, 14-19	-	-	-	-	-
Зелень: цибуля на перо, петрушка, селера, листкова, кріп, салат	17, 21, 25	6, 7, 21-25	5, 6, 19-23	6-8, 20-24, 26, 27	4, 7, 17-22	18, 19, 21, 22, 25, 26	15, 16, 17, 19, 20, 22, 23	13, 14, 16, 17, 23, 24	1-5, 11, 29-31	8, 11, 16-18
Кавун, диня	-	20-25	7-9, 19-24	7, 8, 19-25	8, 9, 17-22	-	-	-	-	-
Кабачки, патисони	-	19-23	6, 7, 22-24	6-9, 19-25	5-8, 16-21	18, 20, 21, 22, 25, 26	15, 17, 18, 21, 22, 23	12, 14-16, 18, 23-24	10, 12-14, 20	-
Картопля	-	-	7-9, 21-25	5-9, 19-24	4-6	3, 4, 12, 13	-	-	-	-
Капуста білоголова, цвітна	-	5, 6, 19-20, 23-25	7-9, 19-23	5-8, 19-25	7-9, 16-21, 25-26	-	-	-	-	-
Капуста червоного-лісова	-	20, 24, 26, 26	18, 21, 27, 29, 30	18, 25, 27	14, 15, 21, 23, 24, 25, 29	19, 20, 22, 25, 26	-	-	-	-
Квасоля, горох, боби	-	19-23	5-8, 20-24	6-7, 21-25	16-21	-	-	-	-	-
Морква, буряк	-	5, 7, 9, 11, 12	5-7, 19-20, 24-26	5-9, 19-24	4, 6-8, 17-20, 22-24	3, 8, 9, 13, 30	-	-	-	-
Огірки	-	7-9, 20-23	5-7, 20-24	5-8, 19-27	6-8, 18-23	18, 20, 21, 23, 26	15, 16, 18, 20, 23	12, 14, 15, 17, 23	10, 11, 13, 15	-
Перець солодкий	17-18, 22, 26	20, 25, 26	18, 22, 27, 28, 30	19, 25, 27	14, 15, 23, 24, 27, 29	19, 20, 23, 24, 27, 29	16, 17, 19, 20, 22, 23	11, 12, 14, 15, 16, 18, 23, 24	11, 12, 14, 15, 20, 21	-
Петрушка коренева	-	5, 8, 10, 11, 16	2, 3, 6, 7, 12, 13	2, 3, 6, 14, 30	6, 7, 11	3, 4, 12	-	-	-	-
Помідори	17, 18, 19, 20, 21, 22, 25, 26	18, 19, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29	17, 20, 21, 22, 25, 26	18, 19, 26, 27, 28	4, 15	5-10	16, 17, 19, 21, 22, 23	11, 12, 14, 15, 17, 19, 23	11, 12, 14, 15, 21	-
Редиска, редька	5, 7, 8, 10, 11, 12, 16	5, 6, 7, 9, 11, 12, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26	2, 3, 4, 7, 8, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26	2, 6, 11, 30, 31	6, 7, 10, 11	4, 8, 9, 12, 13, 30, 31	1, 8, 9, 27, 28, 31	5, 6, 27, 29	2, 3, 25, 26, 30	-
Цибуля ріпчаста	-	-	2, 3, 6, 7, 12, 13	4, 9, 14, 30	6, 7, 11	3, 4, 9, 12, 30	1, 8, 9, 27, 28	5, 6, 27, 29	3, 8, 26, 29	-
Часник	-	22-25	6-7, 23-28	5-8, 20-25	7-9, 17-21, 25-26	-	-	4-5, 1-15	11-13	8, 15-18
Плодові кущі	-	21, 24, 25	17, 21, 22, 27, 28, 29, 30	18, 25, 27, 28	-	-	-	-	12, 13, 15, 16, 17, 19, 23	12, 13, 15, 16, 20, 21
Плодові дерева</td										

«Любіть поетів за життя...»

Як мало ми знаємо про людей, які живуть поряд. А скільки серед тих, хто вже відішов у вічність, видатних, непересічних, талановитих письменників.

На цацті, є білоцерківці, яким не байдужа доля талантів та іхніх добробік. Завідуюча бібліотекою-філіалом №10 Ганна Нагорна вирішила започаткувати проект «Любіть поетів за життя...», присвячений митцям-крайням, які покинули цей світ. Ганна Григорівна широ вважає, що сучасні жителі Білої Церкви та наступні покоління повинні знати іхні імена: Ніна Опанасенко, Анатолій Кисліцін, Василь Шаров, Павло Ральченко, Галина Калюжна, Федір Юдицький, Людмила Сєкач, Ада Остроумова, Надія Кочко, Віктор Никифорів, Анатолій Дядюн, Гаррі Серджадалів-Шапіро, Микола Андрусенко, Микола Осика.

Заради того, щоб віддати шану таланту літераторам, у тісному колі зібралися люди, які їх знали особисто – бібліотекарі, сусіди, читачі книгохріні. Спогадами про земляків поділилися Андрій Гудима, Анатолій Кульчицький, Таїна Братченко, Віктор Євтушенко, Костянтин Климчук.

Звичайно, що один вечір не встигли поговорити про всіх, тому вирішили зустрічатися хоча б один раз у кварталі. Під час першої зустрічі Андрій Гудима розповів про Аду Остроумову, з якою мешкав у одному будинку, про її сім'ю та звички. Не оминув увагою і її поезії, які, на думку Андрія Дмитровича, стилістично подібні до віршів Тетяни Шарової.

Анатолій Кульчицький приніс із собою книжечки Ади Остроумової з автографом автор-

ки та збірку творів Анатолія Кисліцина. Анатолій Іванович розповідав і про них, і про Федора Юдицького, якого знали більше як ведучого концептів та неперевершеного імпресарію, ніж як поета. Не оминув він увагою і талановиту поетесу Галину Калюжну.

Віктор Євтушенко повеселив гостей бібліотеки розповідлю про знайомство із Анатолієм Дядюном. Таїна Братченко згадала про неймовіру поетку Людмилу Сєкач. Усі разом згадували Миколу Осика та його творчість.

Голова міськрайонного осередку ВУТ «Просвіта» Костянтин Климчук запропонував видати антологію творів митців, яких згадували під час заходу. Зрозуміло, що це величезний пласт роботи, адже потрібно буде віднайти хоча б частину архівів, знайти спонсорів, розповсюдити інформацію і, найголовніше, розповісти молоді про цих обдарованих людей, які не встигли зробити це самі.

Враження від зустрічі дуже теплі, хоча і дещо сумні, що таких цікавих людей вже немає і ми з вами не матимемо змоги послухати тексти в авторському виконанні, не подивимося письменникам у вічі і не візьмемо автограф... Усе, що нам залишається, – приходити на такі зустрічі, щоб послухати людей, які їх знали, виступали разом на концертах, ходили один до одного в гості, пили чай на маленькій кухні та ділилися секретами.

Софія Нормировська

► Із книги „Життя краплині”

Ще чверть століття тому телеграмами були невід'ємною частиною життя й окремою людини, і виробничої діяльності будь-якого підприємства. Телеграм очікували з нетерпінням, телеграмам раділи, телеграм, водночас, бувало, ю боялися.

Чувався по апарату Бодо, а з 1949-го року – по телетайпах. До того ж, наше місто стало транзитним пунктом для телеграм із сусідніх районів – Володарського, Тетіївського, Сквирського, Рокитнянського, Таращанського, Ставищенського...

Літо 1972-го року. Пізнього вечора я поспішаю на центральний телеграф зустріті після закінчення другої зміни свою юну дружину – Любу. Телеграф знаходиться на першому поверсі ще нового п'ятиповерхового будинку в центрі міста – на тодішній площі Леніна (нині

– Ой, щось погане, маєть, сталося, бо до сусідки листоноша з телеграфу телеграму якусь приніс. І вигляд у нього був сумний та понурий.

– Бог з тобою! Сусідка ж імениниця сьогодні! А листоноша сумний, бо геть вимок під дощем, телеграм же тих у нього повна сумочки – сама бачила – спробуй-но всі рознести...

Так, у всяку погоду листоноші центрального телеграфу (а їх працювало загалом близько тридцять чоловік) були готові доставити одержану звістку в будь-яку оселю Білої Церкви. Телеграм надходило і відсидалося стільки, що напередодні народних свят телеграфісти неначе потопали серед нагромаджень сотень метрів телеграфної стрічки, помережаної слівами вітань.

Вартість одного слова звичайної телеграми становила три копійки, термінової – аж цілих десять. Ціни, як на ті часи, немалі, але ж усі знали, що проста телеграма доставляється адресатові упродовж двох годин, термінова – упродовж години з моменту одержання у пункті призначения.

І це не залежало від того, чи даєш ти телеграму на сусідню вулицю свого міста, чи, пріміром, у місто Владивосток або Сахалінську область колишнього СРСР. Отже, білоцерківці телеграфним зв'язком користувалися охоче, адже у сімдесятіх роках минулого століття про мобільні телефони ще й гадки ніхто не мав, навіть телефонів звичайних квартирних відчутно бракувало.

Телеграфний зв'язок у Білої Церкві з'явився в 1873-му році. Саме тоді було змонтовано спеціальну станцію, де встановили два телеграфні апарати Морзе – досить незручні в експлуатації (бо потрібно досконало пам'ятати телеграфний код) і з малою пропускною спроможністю.

У двадцятих роках минулого століття Білоцерківський телеграф уже мав значно досконаліші апарати – Юза та Бодо.

Воєнне лихоліття знищило на окупованій ворогом території відносно добре налагоджену систему зв'язку, а вже після Перемоги телеграфний зв'язок у Білої Церкві було відновлено в 1946-му році – спочатку з Києвом він забезпеле-

торгова площа). Крізь прочинені вікна далеко довкруж чутно лункий стук телеграфних старт-стопних апаратів. Їх працювало багато – більше двадцяти. Були також апарати для передачі та прийому фототелеграм. Щоправда, прийняті фототелеграми доводилося обробляти в затемнений будді-лабораторії, як звичайний чорно-білий знімок, – тобто проявляти, фіксувати, промивати, сушити або глянсувати.

Згодом центральний телеграф та передавальний пункт перебралися на вулицю Горького (нині Ярослава Мудрого), у нове, спеціально побудоване приміщення, обладнане найсучаснішою апаратурою і навіть „пневмопоштою“ – пристроям, що дозволяє використовувати маленьких контейнерах пересилати одержані телеграми з апаратної на дільницю експедиції, звідки листоноші розносили їх за міськими адресами. В ті далекі роки серйозно дбали про звичайні рядових працівників зв'язку: телеграф мав душову, сушилку для одягу листонош, кімнати для вживання їжі, для відпочинку. До того ж, листоноші видали формений одяг – хай навіть грубий, не вельми зручний. Вони мали право безплатного проїзду в міському транспорті.

...І все це було-було-було. Було, та вже немає, вже не повернеться ніколи. Нині мобільні телефони, інтернет майже повсюдно витісняють телеграфний зв'язок. Та й на телеграфі замість старт-стопних апаратів також задіяни комп’ютери.

А я все згадую телеграми на простих чи художніх бланках, де рядки тексту сформовані наклеєною паперовою стрічкою з літерами; згадую сувої стрічки – теж паперової, білоніжкою, цупкої з пробитими численними дірочками (так званою перфострічкою або „пуншики“), яку досвідчені телеграфісти досить легко читали, бо це була, фактично, та ж сама телеграма, лише закодована...

Тільки от невідомо: чи то за старим телеграфним зв'язком душа сумує, чи за сімдесятими роками минулого століття, коли чесним робочим людям жилося та працювалося не так уже погано...

Волонтери Білоцерківської міської організації Товариства Червоної Хреста України наразі особливо активно організовують мистецькі майстер-класи для дітей із особливими потребами. Тільки в січні активісти Центру волонтеріату провели понад 50 арт-занять у спеціальній загальноосвітній школі № 19 та в спеціалізованому чоловічому інтернаті нашого міста.

Ось такі симпатичні браслети виготовили дітки 19-ї школи.

Програма майстер-класів створена відповідно до особливостей та інтересів кожного. Важливо зауважити, що теми для творчості дозволяють проявитися себі, розвинуті креативність та фантазію, удосяконалити навички роботи з різними матеріалами та техніками, покращити комунікативні здібності, що повністю відповідає меті одразу двох грантових проектів, які наразі реалізуються волонтерами Червоного Хреста.

За словами учасників майстер-класів, волонтери стали не просто вчителями, а справжніми друзями. Після заняття зі створенням «дизайнерського акваріума», що відбулося 23 січня у стінах спеціалізованого чоловічого інтернату, в знак щирої вдячності талановитий вихованець виконав дві естрадні пісні. Така зворотня реакція, звичайно, дуже мотивує волонтерів. Адже саме заради цього, передусім, вони і практи-

ють – заради відчуття, що ти дійсно можеш допомогти, сприяти позитивним змінам. Й особливо цінно, коли твої старання так широ оцінюють. Інклузивна освіта – це єдиний спосіб забезпечити всіх без винятку білоцерківців повноцінним місцем у соціумі. Сьогодні в цій сфері дуже важливо збільшити кількість саме творчих занять. Відтак волонтери Червоного Хреста допомагають вдосконалити інклузивну освіту в Білій Церкві. І ця робота тільки набирає обертів.

Елізавета Нормировська,
прес-служба БМОТЧХУ

З благословенням на гідні справи

Головою Білоцерківської спілки офіцерів України капітан запасу з промовистим прізвищем ТАРАС ГРИГОРОВИЧ ШЕВЧЕНКО став 2012 року, а членом Спілки офіцерів України – у 2007-му. За невтомну діяльність на ниві військово-патріотичного виховання молоді (викладає учням вищого професійного училища ім. П.Р. Поповича дисципліну «Захист Вітчизни» з 2008 р.) його благословив Патріарх Київський і всієї України-Русі Філарет.

Вже далекого 2013-го, 1 грудня, Тарас Григорович брав участь у протестах на Майдані проти банди Януковича. Й пізніше робив це постійно. Останнє бойове чергування провів у ніч з 15 на 16 лютого 2014 року.

Як голова Білоцерківської спілки офіцерів України, він створював її згідно з мікрорайонами міста, призначив старших груп. Організовував щорічні поїздки для вшанування пам'яті патріотів України у с. Крути Чернігівської області та с. Базар на Житомирщині, на гору Лисона в Тернопільську область, Холодний Яр Черкаської до меморіалу розстріляних радянськими енкавесіями у Біківні, що на нашій Київщині.

Т. Шевченко систематично був делегатом з'їздів Всеукраїнської спілки офіцерів України. Брав і бере участь у всіх

загальноміських заходах, мав нагоду свою патріотичну позицію висловити під час ефіру на центральному каналі українського радіо. Він постійно співпрацює з командуванням нашої 72 бригади. Разом з іншими членами спілки допомагає захисникам у ремонті бойової техніки, організовує відвідування учнями військового містечка. Із 2014 року є учасником волонтерського руху, який створено з метою підтримки воїнів, котрі воюють на Сході.

Під його керівництвом 5 членів спілки і сам Тарас Григорович Шевченко балотувались кандидатами у депутати до міської ради. До речі, Білоцерківська спілка офіцерів нараховує в своїх лавах понад 100 осіб, у тому числі – учасників бойових дій у Донецькій та Луганській областях. Надзвичайно активних членів спілки – більше половини. Багато з них мають ви-

сокі державні та інші нагороди. А Т.Г. Шевченко, до того ж, з нагоди своєї нещодавньої ювілейної дати отримав нагрудний знак «Відзнака міського голови» від Білоцерківського міського голови Геннадія Анатолійовича Дикого.

Ілля Голомба,
журналіст

На часі – єднання українців

За своїм географічним розташуванням, природними ресурсами, здібності до праці, вихованістю та любов'ю, закладених не в одному поколінні, Україна має бути однією з передових країн у Європі. І вона нею стане.

За всі часи незалежності простий українець не став заможнішим, успішнішим, здоровішим, щасливішим. Ряд реформ (medична, освітня, судова, пенсійна та низка інших) проводяться за не зрозумілою логікою і люди поки що не відчувають позитивних зрушень.

Четвертий рік на війні гинуть країні сини і дочки України. Багато зникли безвісти, у ба́гатьох скалічені долі, жінки, діти Сходу залишились на руїнах своїх домівок, знищених за води, фабрики, соціальна інфраструктура. Для простого українця вже давно зрозуміло, що все це наслідки російської агресії. Можливо, час уже рішуче діяти і зупинити російське вторгнення на нашу землю? Справу-